

Вєтров Д. В.,

здобувач вищої освіти спеціальності ДЗ «Менеджмент»

Науковий керівник: Крайній В. О., к.е.н., старший викладач кафедри економічної кібернетики, комп'ютерних наук та інформаційних технологій
Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв

РОЛЬ ВОЛОНТЕРСЬКОГО РУХУ У МОДЕЛЮВАННІ ЕКОНОМІЧНОЇ АКТИВНОСТІ МОЛОДІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Волонтерські ініціативи залучають молодь до роботи в різних сферах, таких як логістика, організація подій, соціальна допомога чи збори коштів. Це дає можливість розвивати економічні навички, наприклад, управління бюджетом чи розподіл ресурсів, що формує практичну базу для майбутньої професійної діяльності.

Сучасні трансформаційні процеси в українському суспільстві, особливо в контексті воєнного стану, актуалізують питання розвитку молодіжної активності та соціальної відповідальності. Волонтерський рух постає ключовим механізмом залучення молоді до суспільно значущої діяльності, формування громадянської позиції та розвитку локальних спільнот.

Наукові дослідження підтверджують, що волонтерство є потужним інструментом соціалізації та особистісного розвитку молоді. За результатами дослідження Українського центру соціальних досліджень імені Олександра Яременка, близько 37% молодих українців були залучені до волонтерської діяльності впродовж 2022-2023 років, що на 15% перевищує показники попередніх років [1].

Волонтерські проєкти, які вимагають управління обмеженими ресурсами (грошима, матеріалами), дають молоді змогу зрозуміти важливість ефективного використання фінансів. Цей досвід навчає планувати витрати, уникати перевитрат та оцінювати результати.

Багато волонтерських проєктів працюють за принципами соціального підприємництва – вирішення соціальних проблем із залученням економічних інструментів. Молодь вчиться створювати моделі, які приносять не лише користь суспільству, а й мають фінансову життєздатність, що може стати основою для майбутнього бізнесу.

Особливого значення волонтерський рух набуває в умовах воєнного часу. Молодь демонструє високий рівень патріотизму та готовності до соціальної допомоги. Дослідження Інституту соціології НАН України засвідчує, що 62% молодих людей вважають волонтерство ефективним способом підтримки держави та місцевих громад [2].

Важливим аспектом є психологічна готовність молоді до волонтерської діяльності. Дослідження Київського національного університету імені Тараса Шевченка виявило, що 45% молодих людей мотивовані не лише матеріальною винагородою, а й можливістю особистісної самореалізації та набуття професійного досвіду [3].

Територіальні громади мають створювати системні механізми підтримки волонтерських ініціатив. Це передбачає розроблення локальних програм молодіжної політики, забезпечення інфраструктурної та методичної підтримки волонтерських об'єднань, створення навчальних платформ та координаційних центрів.

Волонтерство сприяє формуванню довіри між учасниками ініціатив, місцевими громадами та бізнесами. Така довіра є основою для побудови ефективних економічних відносин, заснованих на співпраці та взаємній підтримці, що є важливим у контексті відновлення економіки [4].

Водночас, існують певні виклики у розвитку волонтерського руху. Серед них – брак систематичної державної підтримки, недостатній рівень інституціоналізації волонтерської діяльності, обмежені ресурси територіальних громад.

Отже, Волонтерський рух є потужним інструментом активізації економічної активності молоді, особливо в умовах воєнного стану. Залучення до волонтерських ініціатив сприяє формуванню у молодих людей практичних економічних навичок, розвитку підприємницького потенціалу та соціальної відповідальності. Волонтерство допомагає молоді здобути досвід, який підвищує їх конкурентоспроможність на ринку праці, та стимулює їхню участь у відновленні національної економіки. Завдяки волонтерській діяльності формуються нові моделі соціально-економічної взаємодії, що сприяє економічній стійкості громад і патріотичній згуртованості. Таким чином, волонтерський рух виступає не лише механізмом соціальної підтримки, але й важливим чинником економічного розвитку.

Список використаних джерел

1. Соціальна активність студентської молоді: теорія і практика / За ред. В.П. Кравця. Київ: КНУ ім. Тараса Шевченка, 2023. 210 с.
2. Патріотичні настрої української молоді: соціологічний вимір / За ред. С.О. Щудло. Київ: Центр соціальних досліджень, 2022. 98 с.
3. Молодь України: стан, виклики, шляхи активізації / За ред. О.В. Мельника. Київ: Інститут соціології НАН України, 2023. 145 с.
4. Giesinger J. The Normative FoundationsofVolunteering. JournalofPoliticalPhilosophy. 2021. Vol. 29, № 3. P. 345-367.